

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quām extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Romæ, M. DCC. XIX.**

Casus II. Argumentum. An Examen Præsentari ad Beneficium simplex
requiratur pro forma, itaut si Præsentatus instituatur absque Examine,
Institutio sit nulla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72172](#)

18 esset de Jurepatronatus laicali, qualis est controversus Decanatus, ut literaliter statuitur in dicto cap. 18. sess. 24. de reform. ex verbis ibi *Quod si Jurispatronatus laicorum fuerit, debeat qui à Patrono presentatus erit ab eisdem deputatis, ut supra, examinari, & non, nisi idoneus repertus fuerit admitti* & comprobant Lotter. de re benef. lib. 2. quæst. 6. à num. 34. ad 47. Rota coram Priol. decis. 2. num. 9. Prout etiam militat eadem Conciliaris censura, tametsi institutio Beneficii Curati non spectaret ad Ordinarium, sed ad Collatorem inferiorem, quia adhuc iste instituere nequit ad ipsum Præsentatum sine præcedenti examine, & approbatione Episcopi, ut subdit decretum in dicto cap. 18. sess. 24. de reformat. ibi *Cum vero Institutio ab alio, quam Episcopo erit facienda, tunc Episcopus solus ex dignis eligat dignorem, quem Patronus ei presentet, ad quem Institutio spectat*; Id quod etiam præcipitur in Constitutione Grégorii XV. la 18., & tradunt Garz. de re benef. quæst. 9. cap. 3. à nu. 5., Lotter. eodem tract. lib. 2. quæst. 6. num. 33. Rot. cor. Ludov. decis. 34. nu. 7.

Nec probabile visum fuit. ass. Privilegium Pontificium à Martino (ut ajebant defensores Episcopi) vociferatum, quod scilicet Præsentati ad Beneficia Patronalia Serenissima Domus Bavariae sint exempti ab onere, & servitute examinis Episcoporum. Donec enim sub oculis non subjicietur hujusmodi ass. prærogativa, inherendum est decreto Sacri Concilii Tridentini in dicta session. 7. de reformat. cap. 13., in quo, ut præfertur nominati ad beneficia quæcunque subjiciuntur examini Ordinarii, non obstantibus quibuscunque Privilegiis; Sicque ass. Privilegium Domus Bavariae, quatenus adesset, ut efficax sit, continere deberet expressam derogationem huic Sac. Concilii Tridentini dispositioni, alterique loquenti de Beneficiis Curatis in cap. 18. sess. 24. de reform. Quibus Papæ non solent derogare, & potissimum quoad Beneficia Curata, cum in Privilegiis exemptionum concessis Regularibus, aliisque Communitatibus Ecclesiasticis Cura Animarum, illiusque administratio nunquam ab Episcopis ablata fuerint, ut latè firmatum fuit in una Firmana Jurisdictionis 3. Martii 1703. per totam coram Me.

20 Postremò nec Martinus declinare vallet controversum examen sub obtentu, quod sit notoriè capax dictæ dignitatis utpotè licentiatus in Sacra Theologia, & alia vice ab Ordinario Fribingen. approbatus ad Curam Animarum; Quia notoria idoneitas non eximit Promotum ad Curam Animarum à speciali examine, quoties istud requiritur pro forma, nec examen expletum pro una Cura sufficit pro altera, ut testantes de communi tradunt Gonzalez ad regulam 8. Cancellaria gloss. 4. num. 101., Garz. de Benef. par. 9. cap. 2. num. 103., Ricc. in præx. for. Ecclesiast. decis. 414. par. 8. nu. 37., Vivian. de Jurepat. lib. 13. cap. 8. nu. 14., Adden. ad Buratt. decis. 34. nu. 50.

Et ita unica &c.

ARGUMENTUM.

An examen Præsentati ad beneficium simplex requiratur pro forma, ita ut si Præsentatus instituatur absque examine, Institutio sit nulla.

S U M M A R I U M.

- 1 *Verbum Examinetur, de sui natura inducit formam.*
- 2 *Forma defectus vitiat actum.*
- 3 *Examen Præsentati ad beneficium simplex coram Episcopo non requiritur pro forma.*
- 4 *Præsentatus ad beneficium simplex coram Episcopo si sit notoriè idoneus potest validè institui absque novo examine.*
- 5 *Examen, quando est de forma, non potest omitti, etiam si ageretur de notoriè idoneo.*
- 6 *In Præsentatis ad Parochiales; vel coram aliis, quam Episcopo, seu quando institutio spectat ad Inferiorem, examen requiritur pro forma.*
- 7 *Cappellanus non tenetur ad applicationem Missæ, quando celebratio fuit demandata solum pro commodo, & satisfactione certarum Personarum.*

CA-

CASUS II.

Agnoscens quidam pius Testator hōmines cuiusdam Terræ tum ob penuriam Sacerdotum, tum ob difficultatem accedendi ad Ecclesiam Parochialem tempore hyberno, multoties, & præferit diebus festis Sacrificio Missæ carere; pietate motus fundavit auctoritate Ordinarii in dicta Terra Cappellaniam, seu Beneficium simplex; onere injuncto Cappellano celebrandi quotidie Missam pro eorundem hominum devotione, & commoditate. Vacata hujusmodi Cappellania, fuit ad illam Præsentatus, quidam Sacerdos idoneus, & notus Episcopo, qui illum instituit absque ullo prævio examine; ac ei injunxit etiam onus applicandi Missam pro anima Fundatoris, acriter renuente, & contradicente eodem Sacerdote; Quæritur proinde

Primo; An hujusmodi institutio facta ab Episcopo absque ullo examine Præsentati sufficitur?

Secundo; An præfatus Cappellanus tenetur non solum ad celebrationem, sed etiam ad applicationem Missæ pro anima Fundatoris?

Quo ad primum dicendum videtur sustineri non posse in hoc casu Institutionem factam ab Episcopo absque ullo examine Præsentati; quoniam examen tum quo ad mores, tum quo ad literaturam, & alias qualitates de jure communi, vel ex lege fundationis necessarias pro consecutione beneficij, antequam Præsentatus institutus requiri videtur pro forma à Concilio Tridentino, non solum in hoc Canone, sed expressius in cap. 9. sess. 25., de quo infra Can. XII., dum Concilium ibi mandat Præsentatum examinari ab Episcopo per verbum illud imperativum = Examinentur = quod de sui natura inducit formam sub pena nullitatis actus, & non sufficit, quod alias fuerit examinatus, & approbatus ab alio Ordinario, juxta Massobr. in prax. haben. concurs. requisit. 10. dub. 1. num. 1., & seqq. ibi = Dubitatur primo an examen requiratur in simplicibus beneficiis, breviter concludamus distinguendo, quod si beneficium est collativum, sive libera collationis, tunc sive collatio spectet ad Episcopum, sive etiam ad Inferiorem examen non

esse necessarium &c. Si vero sit Jurispatronatus, sive necessaria institutionis &c. tunc adeò necessarium est examen, ut se omittatur Institutio propterea sit penitus nulla = Barbos. ad Concil. sess. 25. cap. 9. num. 75. Vivian. de Jurepat. lib. 6. cap. 5. u. 129. Pignatell. consult. 82. num. 22. tom. 9. ob quam rationem Præsentatum tenetur se personaliter exhibere intrà quadrimestre, aut semestre coram Episcopo, cum examen sit personale, & fieri non possit per Procuratorem, ut testatur Barbos. de offic. & potest. Episc. par. 3. alleg. 72. num. 117. ibi = Melior ergo ratio est, quia Præsentati debent ab Ordinario examinari an sint idonei, tam in Parochialibus, & Curatis, quam in simplicibus ex Trident. sess. 7. de reform. cap. 13., quod examen cum personale sit, & per Procuratorem fieri non possit, necessario sequitur Præsentatos teneri se Episcopis personaliter exhibere = Monacell. formul. legal. 1. tit. 15. num. 22. par. 2. Ac proinde non servata hac forma, seu instituto præsentato ad beneficium simplex absque ex-

amine, institutio erit nulla; cum formæ defectus vitiet actum ad Text. in cap. Cum dilecta de rescript. ibique Felin. nu. 6., Bellett. disquisit. Cleric. par. 1. §. 4. num. 44.

3 Sed his minimè attentis, contrarium censeo de Jure procedere? Etenim Concilium Tridentinum licet in hoc Canone exigat examen in Præsentatis ad beneficia simplicia à quibuscumque Patronis coram Episcopo, seu quando Institutio etiam spectat ad Episcopum, tamen illud non exigit pro forma, adeò ut si omittatur ab Episcopo, Institutio sit nulla, dum ibi non apposuit Decretum irritans, & clausula annullativa prout requiritur ad effectum, ut examen dicatur de forma, juxta doctrinam Massobr. in prax. haben. concurs. requisit. 5. dub. 15. num. 3., & seqq. ibi = Concludamus quod examen tunc requiratur de forma, quando appositum est Decretum irritans, sive clausula annullativa &c. nam Decretum irritans, & clausula annullativa inducis formam = Bellett. disquisit. Clerical. par. 1. §. 4. num. 41.

4 Et quidem quod examen in hoc Canone non requiratur de forma, est ferè omnium Doctorum sententia, docent enim isti, quod Præsentatus coram Episcopo ad beneficium simplex si sit notoriè dignus, vel alias approbatus validè institui possit

possit ab Episcopo sine examine, & quod non sit de novo examinandus, ut tradunt Fagnan. in cap. Accepimus de etat., & qualitat. num. 31., Bellett. disquisit. Clerical. par. 1. §. 4. num. 43., Monacell. formul. legal. 1. tit. 115. nu. 22. par. 2., Barbos. de offic., & potest. Episcopi par. 3. alleg. 72. num. 118. R.P.D. Ansaldo. decis. 70. num. 6. tom. 1. Si igitur Præsentatus coram Episcopo notoriè idoneus, vel aliàs approbatus institui potest absque novo examine, sequitur quod idem examen in Præsentatis ad beneficia simplicia coram Episcopo non sit de forma, dum si esset de forma, non posset omitti, etiam si ageretur de notoriè idoneo, juxta Garz. de benef. par. 9. cap. 3. num. 10. ibi = Unde cùm dicta examinatio, & approbatio requiratur pro forma, non poterit omitti, quantumvis Præsentatus sit notoriè idoneus = Et patet in Parochialibus, in quibus, quia examen est de forma, omitti non potest, etiam si Providendus sit notoriè dignus. Lotter. de re benef. lib. 2. quæst. 31. nu. 134., Nicol. resol. can. lib. 3. tit. 5. num. 17.

6 Hinc non obstant quæ superius in contrarium objiebantur, procedunt namque in Præsentatis ad Parochiales, vel in Præsentatis coram aliis, quam Episcopo; seu quando institutio spectat ad Inferiorum; in his quippe examen requiritur pro forma, cum Concilium in cap. 18. sess. 24., & cap. 9. sess. 25. mandet eos examinari, sub pena nullitatis actus; ut de Præsentatis coram Inferiore præter auctoritates exadversò allatæ docent Garz. de benef. par. 9. cap. 3. nu. 5. ibi = Et si Institutio ad Inferiores Episcopo pertineat, Præsentati debent prius ab Episcopo examinari, & approbari, aliàs institutio ab Inferioribus facta erit nulla = Pax Jordan lucubrat. lib. 10. tit. 9. num. 26. ibi = Imò si ad Inferiorem pertineat Institutio, examen erit de forma, & omnino necessarium, in summa igitur quando Præsentatio pertinet ad Personas Ecclesiasticas, vel mixtum ad ipsas, & ad sacerdtales. Item quando Institutio spectat ad Inferiores Episcopo non solum in Patronatu Ecclesiastico, vel mixto, sed etiam in Laicis-

li requiritur pro forma examen Ordinarii aliàs collatio redditur nulla = Non verò procedunt in Præsentatis ad beneficia simplicia coram Ordinario, uti est casus noster, dum in his, ut vidimus non requiritur à Concilio in hoc Canone examen pro forma; sed si sint notoriè idonei, validè institui possunt ab Ordinario, absque alio examine.

Descendendo autem ad secundum dubium, facit pro applicatione, quod Missa sit applicanda pro Fundatore, licet ipse applicationem non expresserit juxta auctoritates, & resolutiones Sac. Congregationis Concilii superius relatas Par. II.

7 Can. XXVII. Caf. XIII. num. 1. Contrarium tamen in hoc casu verius existimo; ex verbis namque Fundatoris clarè apparet ipsum demandasse Missæ celebrationem pro devotione, & commoditate hominum cuiusdam Terræ, ex quo sequitur præscripta celebratio, non verò applicatio, ut in terminis fundationis Cappellaniae cum onere quotidianaæ celebrationis quadam hora determinata, acciò molti occupati da' negozj possino andare a sentirla, ed in specie li scolari, quando escono dalla scuola: respondit S. Congregatio Concilii in Collen. applicationis Sacrificii 17. Decembris 1679. lib. 40. Decret. fol. 4. Et in terminis Cappellaniae eretæ cum onere perpetuae celebrationis Missæ, all' ora, che dalla Dame Superiora del Monastero di S. Orsola gli sarà prescritta, e designata per il commodo delle sue Monache: respondit eadem S. Congregatio in Tricastinen. applicationis Sacrificii 8. Augusti 1711. lib. 61. Decret. fol. 332, & 358., & denique in terminis Cappellaniae fundatae cum onere celebrationis Missæ pro satisfactione, & commodo Monialium cuiusdam Monasterii; novissimè resolutum fuit ab eadem S. Congregatione in Mantuana Applicationis Sacrificii 19. Novembris 1718. Et licet quando demandatur celebratio Missæ regulariter intelligatur cum applicazione, hoc tamen limitatur, quando aliter constat de mente Fundatoris; ut dixi dicta Part. II. ubi supra.